

Zamyslenia na týždeň po 5. nedeli po Veľkej noci

Nedeľa 1. mája 2016 – 5. nedeľa po Veľkej noci

Text: 1Tim 2, 1 – 6a

¹Predovšetkým teda napomínam, aby sa konali prosby, modlitby, príhovory a ďakovania za všetkých ľudí, ²za kráľov a za všetkých vysoko postavených, aby sme tichým a pokojným životom žili v úplnej pobožnosti a statočnosti. ³Toto je dobré a príjemné pred našim Spasiteľom Bohom, ⁴ktorý chce, aby všetci ľudia boli spasení a poznali pravdu.

⁵Jeden je totiž Boh, jeden aj Prostredník medzi Bohom a ľuďmi, človek Ježiš Kristus, ⁶ktorý dal seba ako výkupné za všetkých ¹Predovšetkým teda napomínam, aby sa konali prosby, modlitby, príhovory a ďakovania za všetkých ľudí, ²za kráľov a za všetkých vysoko postavených, aby sme tichým a pokojným životom žili v úplnej pobožnosti a statočnosti. ³Toto je dobré a príjemné pred našim Spasiteľom Bohom, ⁴ktorý chce, aby všetci ľudia boli spasení a poznali pravdu. ⁵Jeden je totiž Boh, jeden aj Prostredník medzi Bohom a ľuďmi, človek Ježiš Kristus, ⁶ktorý dal seba ako výkupné za všetkých

Piesne: ES č. 360, 496

Zamyslenie nad Božím slovom:

Dokážeme sa v našej cirkvi ešte radovať? Tešiť sa z viery druhých? Ďakovať Pánovi za seba navzájom? Keď sa pozrieme na sociálne siete alebo do niektorých cirkevných periodík, žiaľ, máme skôr opačný dojem. Skôr, naopak, často na seba v cirkvi strihneme, kto akú chybu v službe urobí, kto sa kde pomýli a kto vybočuje z tých našich predstáv o fungovaní cirkvi. To platí pre obe barikády súčasných cirkevných zápasov. Akosi sme si zabudli navzájom priať a tešiť sa z toho druhého, keď sa mu darí a napreduje vo viere, hoci nemusíme mať na všetko rovnaké názory. Potom sa čudujeme, že je v cirkvi „blbá nálada“ a vytráca sa spomedzi nás nadšenie pre Božie veci. Nerobím si falošné ilúzie, že vo vzťahu apoštola Pavla a mladého Timotea bolo všetko ideálne. Timoteus iste narobil množstvo mladíckych chýb. Iste spôsobil aj Pavlovi mnoho vrások a trápenia. V oboch listoch Pavel svojho mladšieho brata aj napomína, cítiť však z toho veľkú lásku. Nie je to karhanie nadriadeného, ktorý si zavolať svojho podriadeného „na koberček“. Nie, sú to láskavé rady staršieho brata svojmu mladšiemu a menej skúsenému bratovi. Jednoducho povedané, Pavel neberie Timotea ako svojho konkurenta, čo dnes býva časté, ale dokáže aj ďakovať za Jeho rast vo viere a službe. Dokáže sa tešiť z jeho úspechov a hlavne mu ich priať. Nestriehne, kedy akú chybu urobí.

Dokážeme to ešte dnes aj my? Dokážeme sa za seba navzájom modliť, ďakovať a žehnať si? A to aj tým, ktorí majú možno iné názory, iné predstavy o fungovaní cirkvi a zboru, či iné prežívania viery ako my? Dokážeme to ešte? Možno naivne, ale predsa len verím, že áno. Amen.

Modlitba:

Pane Ježiši, ďakujeme Ti za spoločenstvo našej cirkvi. My vieme, že nie je dokonalé a že sú v nej i ľudia, ktorí nám „nesedia“. Napriek tomu im chceme žehnať a ďakovať aj za to dielo, ktoré skrze nich konáš. Daj do nášho stredu viac lásky ako sváru, viac radosti ako zazerania a viac pokoja ako všetkých cirkevných šarvátok. Amen.

Mgr. Ondrej Majling, námestný farár v CZ ECAV Hrachovo (RIS)